

**NOTAT TIL
FOLKETINGETS EUROPAUDVALG**

12. November 14
14/07504-8
cmi-dep

Rådsmøde (konkurrenceevne) den 4.-5. december 2014

Indholdsfortegnelse:

1. Direktivforslag om aktionærrettigheder og visse aspekter ved redegørelsen for virksomhedsledelse	2
2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar	21
3. Tovbaneanlæg	34
4. Personlige værnemidler	35
5. Industriel konkurrenceevne	36
6. Det Indre Marked	37
7. Rådskonklusioner om smart regulering	38
8. Rådskonklusioner om turisme	45
9. Rådskonklusioner om risikoforvaltning	51

1. Direktivforslag om aktionærrettigheder og visse aspekter ved redegørelsen for virksomhedsledelse

Revideret notat ift. Grund- og Nærhedsnotat oversendt den 10. juni 2014. Ændringer er markeret med fed og kursiv.

1. Resumé

Kommissionen har den 9. april 2014 fremsat direktivforslag til ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktionærengagement, og af direktiv 2013/34/EU, for så vidt angår visse aspekter ved redegørelsen for virksomhedsledelse. Forslaget er fremsat som led i en pakke, der desuden består af Kommissionens henstilling om kvaliteten af redegørelser for virksomhedsledelse (corporate governance).

Direktivforslagets overordnede sigte er at bidrage til langsigtet bæredygtighed i selskaber i EU. Kommissionen foreslår derfor at skabe et attraktivt miljø for aktionærer og at forbedre grænseoverskridende stemmeafgivning ved at gøre aktieinvesteringskæden mere effektiv. Dette skal bidrage til vækst, jobskabelse og EU's konkurrenceevne.

Forslaget indfører regler i relation til: 1) Identifikation af den enkelte aktionær og fastlæggelse af rammer, der understøtter og fremmer aktionærens muligheder for at udøve aktivt ejerskab, 2) krav til institutionelle investorer og kapitalforvaltere om at udarbejde en politik for (aktionær)engagement og en politik for investeringsstrategi, 3) åbenhed om grundlaget for rådgivende stedfortræderes anbefalinger i forbindelse med aktivt ejerskab i individuelle selskaber, herunder stemmeafgivning, og 4) øget aktionærinddragelse i forhold til selskabers lønpolitik og transaktioner mellem nærtstående parter.

Forslaget vil have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Formandskabets ambition er at opnå en aftale i Rådet inden årsskiftet. Sagen forelægges med henblik på forhandlingsoplæg.

2. Baggrund

Kommissionen har den 9. april 2014 fremsat direktivforslag til ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktionærengagement, og af direktiv 2013/34/EU, for så vidt angår visse aspekter ved redegørelsen for virksomhedsledelse, KOM(2014) **0121**. Forslaget er oversendt til Rådet den 10. april 2014 i dansk sprogversion.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 50 og 114 og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Forslaget bygger på Kommissionens handlingsplan fra 2012 om modernisering af de retslige rammer for europæisk selskabsret og corporate governance, KOM (2012) 740.

Handlingsplanen er resultatet af et længerevarende arbejde, igangsat i 2010. Handlingsplanen bygger på flere offentlige høringer om corporate governance og om behovet for forenkling og modernisering af europæisk selskabsret generelt. Kommissionens handlingsplan bygger endvidere på en bred gennemgang af europæisk selskabsret, der blev foretaget af et af Kommissionen nedsat ekspertudvalg med *deltagere* fra en række medlemsstater, herunder Danmark.

3. Formål og indhold

Direktivforslaget har til formål at styrke rammebetingelserne for langsigtet bæredygtighed i selskaber i EU. Kommissionen foreslår derfor at skabe et attraktivt miljø for aktionærer og at forbedre grænseoverskridende stemmeafgivelse ved at gøre aktieinvesteringskæden mere effektiv. Dette skal bidrage til vækst, jobskabelse og styrke EU's konkurrenceevne.

Forslaget tilsigter endvidere at understøtte en ny strategi for langsigtet finansiering af den europæiske økonomi ved at give aktionærer et mere langsigtet perspektiv og sikrer dermed bedre driftsbetingelser for børsnoterede selskaber.

Kommissionen anfører, at dette mere specifikt forudsætter, at:

- kapitalejere og kapitalforvaltere gøres mere engagerede i deres investeringsmodtagende selskaber, og at kvaliteten af dette engagement øges,
- der skabes en bedre forbindelse i selskaber mellem ledelsesmedlemmers løn og resultater,
- gennemsigtigheden og aktionærernes mulighed for overvågning af transaktioner med nærtstående parter forbedres,
- det sikres, at rådgivende stedfortrædere yder pålidelig rådgivning af høj kvalitet, og
- at videregivelsen af grænseoverskridende oplysninger via investeringskæden lettes, navnlig gennem identifikation af aktionærer.

For at nå disse mål foreslår Kommissionens en flerstrengt indsats, der overordnet angår fire temaer:

a) Identifikation af aktionærer og udøvelse af aktionærrettigheder

Det skal sikres, at formidlere, dvs. juridiske personer, der fører værdipapirkonti for kunder, hurtigst muligt informerer selskaberne om navn og kontaktoplysninger på aktionærene. Hvis der er flere led i formidlerkæden, skal oplysning hurtigst muligt videregives gennem kæden. Videreformidlingen skal alene omfatte de til formålet nødvendige oplysninger, og aktionærene skal orienteres herom. Videreformidlingen kan ikke betragtes som brud på gældende regler eller aftaler om tavshedspligt.

I henhold til forslaget bemyndiges Kommissionen til at fastsætte nærmere krav om videregivelse af disse oplysninger ved en gennemførelsesretsakt. ***Gennemførelsesretsakten skal vedtages i henhold til undersøgelsesproceduren, hvor medlemslandene deltager i udformningen af reglerne.***

Hvis et selskab vælger ikke at kommunikere direkte med aktionærene, skal formidleren hurtigst muligt videregive oplysninger fra selskabet til aktionærene eller til en af aktionærene udpeget tredjemand. Der er tale om oplysninger, der er relevante for at udøve aktionærrettigheder. Tilsvarende påhviler det formidleren at viderebringe relevante instrukser fra aktionærene til selskaber vedrørende udøvelsen af aktionærrettigheder.

Kommissionen bemyndiges ligeledes til at fastsætte nærmere krav om videregivelse af de krævede oplysninger ved en gennemførelsesretsakt. ***Gennemførelsesretsakten*** skal vedtages i henhold til undersøgelsesproceduren, ***hvor medlemslandene deltager i udformningen af reglerne.***

Medlemsstaterne skal derudover sikre, at formidleren fremmer udøvelsen af aktionærrettigheder. Formidleren skal således enten gøre det muligt for aktionæren selv at udnytte aktionærrettighederne eller varetage opgaven på vegne af aktionæren og efter instruks fra denne. Det skal dokumenteres i forholdet mellem selskab og aktionær, hvordan der måtte være afgivet stemmer på aktionærens vegne.

I henhold til forslaget bemyndiges Kommissionen til ved en gennemførelsesretsakt at fastsætte de nærmere krav, der påhviler formidleren i forhold til fremme af udøvelsen af aktionærrettigheder. ***Gennemførelsesretsakten*** vedtages i henhold til undersøgelsesproceduren, ***hvor medlemslandene deltager i udformningen af reglerne.***

Formidlerne vil i henhold til forslaget være berettiget til at kræve betaling for den foreslåede formidlingservice. Priser, afgifter m.v. skal offentliggøres for hver serviceydelse. Disse afgifter skal være forholdsmæssigt afpassede. Afgiftsforskelle mellem indenlandsk og grænseoverskridende opgavevaretagelse skal være behørigt begrundet.

b) Gennemsigtighed vedrørende institutionelle investorer, kapitalforvaltere og rådgivende stedfortrædere

Institutionelle investorer og kapitalforvaltere skal i henhold til forslaget fastlægge en politik for aktionæengagement. Med institutionelle investorer refereres i forslaget til institutter, der driver livsforsikringsvirksomhed, og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, mens kapitalforvaltere bl.a. er investeringsselskaber, der yder kapitalforvaltningsservice til de institutionelle investorer.

I politikken for aktionæengagement skal det fastlægges, hvorledes disse virksomheder understøtter aktionæengagement og dialog med de selskaber, der investeres i, og hvordan samarbejdet er tilrettelagt med andre samarbejdsparter. Politikken skal omfatte strategier til at håndtere eventuelle forretningsmæssige interessekonflikter mellem de involverede parter i varetagelse af opgaver vedrørende aktionæengagement.

Institutionelle investorer og kapitalforvaltere skal årligt på selskabernes hjemmeside offentliggøre denne engagementspolitik, hvordan den er gennemført og resultaterne heraf. Selskaberne kan vælge ikke at efterleve disse krav, hvis der i stedet gives en klar og velbegrunnet forklaring på dette valg.

Institutionelle investorer skal endvidere offentliggøre, hvordan deres aktieinvesteringsstrategi er afstemt med forpligtelsernes profil og varighed, og hvordan strategien bidrager til resultater på længere sigt. Oplysningerne skal offentliggøres på selskabernes hjemmeside. Hvis en kapitalforvalter påtager sig investeringsopgaver for en institutionel investor, skal den institutionelle investor på årsbasis offentliggøre de væsentligste elementer i aftalen med kapitalforvalteren. Det drejer sig f.eks. om i hvilket omfang aftalen tilskynder kapitalforvalteren til at afstemme sin investeringsstrategi efter forpligtelsernes profil og varighed og metoden til og tidshorizonten for evaluering af kapitalforvalterens resultater. Hvis aftalen med kapitalforvalteren ikke omfatter denne type elementer, skal der foreligge en klar og velbegrunnet forklaring på, hvorfor dette ikke er tilfældet.

Desuden skal medlemsstaterne sikre, at kapitalforvalteren regelmæssigt informerer den institutionelle investor om, hvorledes deres samarbejdsaftale efterleves i overensstemmelse med de retningslinjer, som er udstukket fra den institutionelle investors side.

c) Åbenhed om grundlag for rådgivende stedfortræderes anbefalinger

Institutionelle investorer betjener sig ofte af rådgivende stedfortrædere, dvs. en virksomhed, der erhvervsmæssigt fremkommer med anbefalinger til aktionærer om, hvordan de skal stemme som aktionær. I den forbindelse skal

medlemsstaterne sikre, at der er en passende troværdighed omkring de anbefalinger, som disse rådgivere fremkommer med.

De rådgivende stedfortrædere skal årligt offentliggøre oplysninger om de metoder og det datagrundlag, som ligger til grund for anbefalingerne, og i hvilket omfang de rådgivende stedfortrædere er i dialog med de virksomheder, der er genstand for deres anbefalinger. Offentliggørelse skal ske på de rådgivendes stedfortræderes hjemmeside.

Desuden skal medlemsstaterne sikre, at de rådgivende stedfortrædere orienterer de berørte parter, hvis der er eller foreligger risiko for interessekonflikter, som kunne påvirke anbefalingerne, samt, hvad der er gjort for at imødegå disse risici.

d) Specifik inddragelse af aktionærer i beslutningsprocessen om aflønningsforhold og transaktioner med nærtstående parter

- Aflønningsforhold

Medlemsstaterne skal sikre, at aktionærene har ret til at stemme om et selskabs aflønningspolitik for ledelsen, og at aflønning kun må ske på grundlag af en af aktionærene godkendt politik. Det er dog muligt at aflønne et nyt ledelsesmedlem uden for rammerne af den godkendte politik, hvis den konkrete aflønningspakke på forhånd er godkendt af aktionærene. Aflønning skal ligeledes tildeles midlertidigt under forbehold for aktionærernes efterfølgende godkendelse.

Politikken skal være klar og letforståelig og i overensstemmelse med selskabets forretningsstrategi, målsætninger, værdier m.v. Politikken skal indeholde klare kriterier for tildeling af fast og variabel aflønning, herunder alle goder uanset form, ligesom politikken skal indeholde en detaljeret beskrivelse af fordelingen, og hvilke kriterier der lægges til grund ved tildelingen. Det skal endvidere oplyses, at det skal være muligt at kræve variabel aflønning tilbagebetalt. Politikken skal endvidere indeholde oplysninger om forholdet mellem ledelsens aflønning i forhold til andre ansatte i virksomheden. Oplysninger om forholdet mellem ledelsesaflønning og øvrige ansattes aflønning kan undtagelsesvis udelades. Hvis dette er tilfældet, skal det forklares, hvorfor oplysningen ikke foreligger, og hvilke foranstaltninger der er truffet med samme virkning.

Der fastlægges i øvrigt en række detaljerede indholdsmæssige formkrav til aflønningspolitikken, der skal bidrage til, at aktionærene får en bedre indsigt og forståelse for aflønningen i selskabet.

Aflønningspolitikken skal hurtigst muligt offentliggøres, og den skal være tilgængelig på selskabets hjemmeside, så længe den er gældende.

Desuden pålægges selskaberne at udarbejde en klar og letforståelig aflønningsrapport, der giver et samlet overblik over den aflønning, som er tildelt de enkelte ledelsesmedlemmer herunder til- og fratrådte ledelsesmedlemmer i det foregående regnskabsår. Persondatalovgivningens regler om fysiske personers ret til privatlivets fred skal i den forbindelse respekteres. Rapporten skal bl.a. indeholde:

- Sammensætningen af aflønningen og forklaring på de forhold, der har ligget bag den konkrete udmøntning.
- Den relative ændring af ledelsens aflønning de seneste tre år.
- Enhver form for aflønning af det pågældende ledelsesmedlem fra andre virksomheder inden for samme koncern.
- Tildelte eller tilbudte aktier og optioner samt betingelserne knyttet hertil.
- Oplysning om, hvorvidt det har været nødvendigt at kræve lønandele tilbagebetalt.
- Hvordan og i hvilket regi beslutningen om aflønning træffes.

Aktionærerne stemmer om aflønningsrapporten for det foregående regnskabsår på den årlige generalforsamling. Kan rapporten ikke godkendes, skal selskabet på næste ordinære generalforsamling redegøre for, hvad aktionærernes afvisning har givet anledning til.

I henhold til forslaget bemyndiges Kommissionen til at fastsætte en standard for fremlæggelse af de oplysninger, der skal indgå i aflønningsrapporten ved en gennemførelsesretsakt. Gennemførelsesretsakten vedtages i henhold til undersøgelsesproceduren, *hvor medlemslandene deltager i udformningen af reglerne*.

- Transaktioner med nærtstående parter

Medlemsstaterne skal sikre, at et selskabs transaktioner med nærtstående parter, hvor transaktionen overstiger en procent af selskabets aktiver, offentliggøres på gennemførelsestidspunktet. Der skal endvidere vedlægges en rapport udarbejdet af en uvildig tredjemand om, at transaktionen er gennemført på markedsvilkår og, at transaktionen er fair og rimelig. Ved offentliggørelse skal der anføres nærmere oplysninger om den nærtstående part, transaktionsbeløb og andre relevante oplysninger, der gør det muligt at vurdere transaktionen. Aktionærerne kan forlods beslutte at dispensere fra kravet om, at transaktionen skal vedlægges rapport udarbejdet af en uvildig tredjemand. Dette vil dog kræve, at der er tale om klart afgrænsede, gentagne transaktioner inden for en 12 måneders periode med en kendt nærtstående part. Hvis transaktionen involverer en aktionær, er den pågældende afskåret fra at deltage i afstemningen.

Er der tale om transaktioner, der overstiger fem procent af selskabets aktiver, eller er der tale om transaktioner, der kan få væsentlig indvirkning på

selskabets fortjeneste eller omsætning, forudsætter gennemførelsen aktionærernes forudgående godkendelse. Medlemsstaterne skal således sikre, at transaktionerne forelægges for aktionærerne til afstemning på en generalforsamling. Selskabet kan dog forudgående gennemføre transaktionen, hvis den gøres betinget af aktionærernes godkendelse. Hvis transaktionen involverer en aktionær, er den pågældende afskåret fra at deltage i afstemningen.

Aktionærerne kan på forhånd godkende denne type transaktioner, hvis der er tale om klart afgrænsede, gentagne transaktioner inden for en 12 måneders periode med en kendt nærtstående part. Hvis transaktionen involverer en aktionær, er den pågældende afskåret fra at deltage i denne afstemning.

Gentagne transaktioner, der inden for det foregående år er gennemført med samme nærtstående part, og som ikke er godkendt af de øvrige aktionærer, lægges sammen. Hvis omfanget totalt set overstiger fem procent, forelægges den udslagsgivende transaktion og alle efterfølgende transaktioner med den samme part til afstemning og kræver godkendelse fra de øvrige aktionærer.

Det er muligt at fritage transaktioner mellem selskabet og et eller flere medlemmer af koncernen fra ovennævnte bestemmelser, hvis de pågældende medlemmer ejes fuldt ud af selskabet.

Afsluttende bestemmelser

Medlemsstaterne skal i henhold til forslaget fastsætte regler for sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af direktivet. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Endvidere følger det af forslaget, at Kommissionen vil skulle assisteres af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF, i relation til vedtagelse af gennemførelsesretsakter. Undersøgelserprocedurerne skal i de ovenfor nævnte tilfælde anvendes, når Kommissionen vil vedtage gennemførelsesretsakter.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om direktivforslaget. Forslaget *behandles* i Europa-Parlamentets Retsudvalg (JURI). *Sergio Gaetano Cofferati (S&D) er valgt til ordfører på forslaget.*

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at de overordnede målsætninger for de foreslåede ændringer ikke kan opfyldes ved en ensidig indsats på medlemsstatsniveau. Dette begrundes med, at institutionelle investorer, kapitalforvalteres

og rådgivende stedfortræderes aktiviteter er af international karakter. Uden et fælles initiativ fra EU's side må det forventes, at der vil være forskel på normer, bestemmelser og anvendelsen heraf fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket kan skabe ulige vilkår i EU.

Regeringen vurderer på det foreliggende grundlag, at direktivet er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet regeringen deler Kommissionens vurdering af, at de tilsigtede mål nødvendiggør et fælleseuropæisk initiativ. ***Der er tale om grænseoverskridende aktiviteter, hvorfor der er behov for, at den reguleringsmæssige ramme finder sted på fælleseuropæisk niveau.***

6. Gældende dansk ret

I dansk lovgivning stilles der ikke lovgivningsmæssige krav om identifikation af aktionærer. Ifølge den gældende selskabslovgivning skal selskabet derimod føre en ejerfortegnelse. Det er en betingelse for, at en aktionær kan udøve sine forvaltningsmæssige rettigheder, som f.eks. deltagelse i generalforsamlingen, at den pågældende er noteret i ejerfortegnelsen. En notering i ejerfortegnelsen er dog ikke afgørende for retten til udbytte og andre udbetalinger og retten til nye kapitalandele ved kapitalforhøjelse. Aktionæren har således ikke nogen pligt til at anmelde sit ejerskab over for selskabet.

Dansk lovgivning indeholder endvidere ikke regler, der pålægger formidlere aktivt at fremme udøvelsen af aktionærrettigheder. Der er dog indirekte mulighed for i et vist omfang at dokumentere en stemmetilkendegivelse, idet selskabslovens § 101, stk. 6, gør det muligt at kræve en fuldstændig redegørelse for afstemningsresultatet. Et aktieselskab, jf. § 101, stk. 7, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked, skal offentliggøre afstemningsresultaterne på sin hjemmeside.

Omkostningerne i forbindelse med formidlers eventuelle formidling af ejeroplysninger er endvidere ikke underlagt regulering i dansk ret.

Der findes dertil ikke regler, der pålægger institutionelle investorer og kapitalforvaltere at tilrettelægge og offentliggøre en politik for aktionæringagement. Der findes ligeledes heller ikke regler, der pålægger institutionelle investorer og kapitalforvaltere at fastlægge og offentliggøre en investeringsstrategi eller indholdet af en aftale herom mellem formidleren og kapitalforvalteren. ***Området for kapitalforvaltning og de institutionelle investorers forvaltning af deres porteføljer er dog reguleret af en omfattende EU-baseret finansiel særlovgivning.***

Der findes ikke regulering af rådgivende stedfortræderes virksomhed.

For så vidt angår aflønning fastslås det selskabslovens § 139, at et aktieselskab, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked, som betingelse for at indgå aftaler om incitamentsaflønning med ledelsesmedlemmer, skal have fastsat overordnede retningslinjer for selskabets incitamentsaflønning. Disse retningslinjer skal være godkendt på selskabets generalforsamling. Hertil kommer, at Anbefalingerne for god Selskabsledelse anbefaler, at selskabet udarbejder en klar og overskuelig vederlagspolitik, der redegør for de enkelte vederlagskomponenter, ligesom det anbefales, at vederlagspolitikken og dens efterlevelse årligt forklares og begrundes i formandens beretning på selskabets generalforsamling. Der anbefales endvidere, at aktionærerne på generalforsamlingen godkender forslag til vederlag til bestyrelsen for det igangværende regnskabsår, og endelig anbefales det, at der i årsrapporten gives oplysning om det samlede vederlag, hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen modtager af selskabet og andre selskaber i koncernen.

Det konkrete vederlag til bestyrelse og direktion godkendes af aktionærerne i forbindelse med godkendelsen af selskabets årsrapport. Årsregnskabslovens § 98 b stiller krav om oplysning om vederlag til nuværende og forhenværende ledelsesmedlemmer for regnskabsåret.

Desuden indeholder lov om finansiel virksomhed regler om vederlag til disse virksomheders ledelsesmedlemmer og væsentlige risikotagere.

Reglerne om aflønning for finansielle virksomheder er direktivbaserede og er netop skærpet med implementeringen af det fjerde kapitalkravsdirektiv. Et af de grundlæggende principper bag aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed er gennemsigtighed. De omfattede virksomheder har således pligt til at udarbejde en lønpolitik, der angiver kriterierne for tildeling af variabel løn. Lønpolitikken skal godkendes på generalforsamlingen forinden, at der kan udbetales aflønning i overensstemmelse hermed.

Udover de i lønpolitikken fastsatte rammer indeholder lov om finansiel virksomhed lofter for, hvor store variable løndelev medlemmer af bestyrelsen og direktionen samt de væsentlige risikotagere kan opnå. Det er ikke muligt at udbetale aflønning til den omfattede personkreds i strid med kriterierne i lønpolitikken.

Lov om finansiel virksomhed § 77 d indeholder tillige krav om, at de omfattede virksomheder skal give oplysning om de enkelte bestyrelsesmedlemmers og direktionsmedlemmers aflønning i årsrapporten. Oplysningerne skal angives for hvert enkelt medlem ved navns nævnelse.

Årsregnskabsloven indeholder i § 98 c særlige oplysningskrav vedrørende nærtstående parter. Disse parter defineres i overensstemmelse med den in-

ternationale regnskabsstandard IAS 24. Supplerende hertil indeholder selskabsloven i §§ 108, 109 og 131 bestemmelser, der skal imødegå risikoen for, at visse aktionærer eller andre misbruger deres position til egen fordel.

Endelig indeholder årsregnskabslovens § 107 b et krav om, at en virksomhed, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, skal udarbejde en redegørelse for virksomhedsledelse i overensstemmelse med en konkret angiven officiel kodeks for virksomhedsledelse. Redegørelsen skal medtages i ledelsesberetningen i virksomhedens årsrapport eller via et link fra årsrapporten offentliggøres på selskabets hjemmeside.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Det foreliggende forslag vil kræve ændringer i bl.a. selskabsloven, årsregnskabsloven samt eventuel ny lovgivning for så vidt angår formidlere, institutionelle investorer, kapitalforvaltere og rådgivende stedfortrædere.

Som redegjort for under afsnit 6 om gældende dansk ret indeholder direktivforslaget en række krav, der skal understøtte bedre rammer for aktionærengelement. Dels generelt i forbindelse med identifikation over for selskabet som led i den løbende investorinddragelse, og dels specifikt i forbindelse med aflønningsforhold og spørgsmål om transaktioner mellem nærtstående. Det vil således være nødvendigt at gennemføre disse initiativer i dansk lovgivning.

Det vurderes, at de statsfinansielle konsekvenser vil være begrænsede. Der kan dog blive tale om it-mæssige tilpasninger i forbindelse med registrering af ejeroplysninger. Udgifterne afholdes inden for ressortministeriets egen ramme.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det er vanskeligt at vurdere, om forslagets nettoeffekt vil være positiv. På den ene side vil forslaget måske kunne medføre positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet aktieinvesteringskæden og aktivt ejerskab vil blive mere effektiv, understøtte langsigtet finansiering af den europæiske økonomi og derved skabe vækst. På den anden side forventes forslaget dog også at have negative konsekvenser, idet flere af forslagets elementer indfører meget vidtgående krav til virksomhederne. Fx kan kravene til offentliggørelse af handler med nærtstående parter vanskeliggøre eller direkte skade sædvanlig virksomhedsdrift og således medføre, at EU bliver et mindre attraktivt sted at drive forretning som børsnoteret virksomhed.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget må umiddelbart forventes at medføre administrative byrder for erhvervslivet på over 10.000 timer årligt på samfundsniveau.

Forslaget omfatter følgende typer selskaber: Børsnoterede selskaber, institutionelle investorer, kapitalforvaltere, rådgivende stedfortrædere og formidlere.

For *børsnoterede selskaber* vil forslaget medføre administrative byrder i form af krav om udarbejdelse af aflønningspolitik og årlig aflønningsrapport samt krav til transaktioner med nærtstående parter og sikring af aktionærrettigheder. Hvis man antager, at disse krav vil medføre over 50 timer årligt administrativt arbejde for hver af de ca. 200 børsnoterede selskaber i Danmark, vil den samlede byrde på samfundsniveau årligt svare til mere end 10.000 timer.

Derudover medfører forslaget også administrative byrder for de andre typer virksomheder.

For *institutionelle investorer og kapitalforvaltere* vil forslaget medføre administrative byrder for så vidt angår forslagets krav om udarbejdelse og årlig opdatering af aktionærpolitik, offentliggørelse af stemmeafgivelser, udarbejdelse af investeringsstrategi, offentliggørelse af aftaler med kapitalforvaltere, og kapitalforvalteres afrapportering til de institutionelle investorer.

For *rådgivende stedfortrædere* vil forslaget medføre administrative byrder med hensyn til forslagets krav om årlig offentliggørelse af baggrunde for anbefalinger til aktionærer om stemmeafgivelse og information om eventuelle og reelle interessekonflikter.

For så vidt angår *formidlere* vil forslaget medføre administrative byrder i form af pligt til videregivelse af oplysninger om aktionærer til selskaber, fremsendelse af bekræftelse ved stemmeafgivelse og pligt til offentliggørelse af priser ved videregivelse oplysninger.

De administrative konsekvenser af disse krav kan dog ikke kvantificeres nærmere på nuværende tidspunkt.

10. Høring

Direktivforslaget er den 10. april 2014 sendt i høring i EU-specialudvalget for Konkurrenceevne, Vækst- og Forbrugerspørgsmål med frist den 25. april 2014.

Der er modtaget høringsvar fra Danmarks Rederiforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Finansrådet, Forbrugerrådet Tænk og Investeringsforeningsrådet. Dansk Byggeri og FSR - Danske Revisorer har ikke haft bemærkninger til forslaget.

Danmarks Rederiforening støtter tiltag, der skal fremme gennemsigtighed og styrke aktionæringagement, men påpeger, at direktivforslaget pålægger børsnoterede selskaber yderligere byrder til forskel fra unoterede selskaber. Forslaget vil dermed i praksis føre til en reduktion af børsnoterede selskabers relative konkurrencekraft.

Danmarks Rederiforening støtter forslaget i relation til øget gennemsigtighed om aktionærene og øget mulighed for at kommunikere med aktionærene. De finder dog behov for klarere regler på dette område. Rederiforeningen støtter endvidere initiativer til øget gennemsigtighed vedrørende institutionelle investorer investeringsstrategier, om end indholdet fremstår meget detaljeret. Tilsvarende bakker Rederiforeningen op om fælles europæiske regler for rådgivende stedfortrædere for dermed at fremme gennemsigtighed på området.

Danmarks Rederiforening stiller sig imidlertid skeptisk over for andre dele af forslaget. Rederiforeningen anfører, at der er tale om forslag, hvor der ikke ses et dokumenteret behov for at beskytte minoritetsaktionærer. Rederiforeningen betvivler således på disse områder Kommissionens argumentation for at tilsidesætte nærhedsprincippet. Det drejer sig om de foreslåede ændringer vedrørende afstemning om vederlagspolitik og aflønningspolitik, herunder det nærmere indhold af disse, og aktionærinddragelse i forbindelse med transaktioner mellem nærtstående. Rederiforeningen finder, at disse bestemmelser helt bør udgå eller opblødes betragteligt, således at der kan fastsættes regler, der harmonerer med gældende dansk ret. Rederiforeningen anfører, at der allerede eksisterer danske regler og anbefalinger, der fastlægger rammer på disse områder. Det er således muligt på nationalt niveau at imødekomme Kommissionens overordnede sigte.

Dansk Aktionærforening støtter generelt Kommissionens forslag. Det er aktuelt vanskeligt og omkostningsfuldt for aktionærer at udnytte de forvaltningsmæssige rettigheder, dvs. adgang til at deltage i generalforsamlingen, herunder få punkter optaget på dagsordenen og sikre sig tale- og stemmeret, ikke mindst over landegrænserne. Aktionærforeningen støtter derfor initiativer, der kan fremme disse muligheder, herunder reducere omkostningerne i den forbindelse. Aktionærforeningen finder endvidere, at der skal være en øget pligt til at oplyse om aktionærernes identitet. Aktionærforeningen finder endvidere behov for, at aktionærene sikres mulighed for at kontakte andre aktionærer for derigennem at bidrage aktivt til udvikling af selskabet.

Aktionærforeningen støtter endvidere de foreslåede tiltag til at skabe større gennemsigtighed for institutionelle virksomheder i deres opgavevaretagelse i form af politikker for engagement og investeringsstrategi. Aktionærforeningen finder det dog ikke acceptabelt, at institutionelle virksomheder alternativt kan afvige fra at udarbejde disse politikker, hvis de forklarer hvorfor.

Dansk Aktionærforening støtter også større gennemsigtighed vedrørende rådgivende stedfortræderes grundlag for vurderinger. Det kunne dog overvejes at gøre dette krav betinget af, at de rådgivende stedfortrædere har en vis størrelse.

Dansk Aktionærforening giver generel opbakning til forslagene om aktionærindflydelse om lønforhold og om transaktioner mellem nærtstående.

Dansk Erhverv (DE) finder, at der i overvejende grad er tale om en regulering, som der ikke er behov for på det velfungerede danske aktiemarked. DE kan dog støtte de forslag, der ikke direkte forpligter selskaberne. Soft law er om nødvendigt et velegnet reguleringsinstrument.

Konkret kan DE støtte tiltag, der skaber bedre rammer for en direkte kommunikation mellem selskab og aktionærer. DE kan ligeledes støtte tiltag til at fremme større gennemsigtighed om institutionelle investorer og kapitalforvaltere og tilsvarende, at der stilles krav til rådgivende stedfortræderes opgavevaretagelse.

DE kan derimod ikke støtte de foreslåede detaljerede regler for aktionærinddragelse i ledelsens lønforhold og transaktioner mellem nærtstående. DE finder reglerne administrativt tunge og ude af proportioner med de konkrete behov.

Dansk Industri (DI) støtter som udgangspunkt en målsætning om transparens og engagerede aktionærer, men direktivforslaget må ligesom enhver anden påtænkt lovgivning vurderes på baggrund af dets konkrete forslag, herunder behovet for forslagene, virkningerne af dem, respekten for proportionalitets- og subsidiaritetsprincipperne mv. I denne forbindelse bør det bemærkes, at de fem områder, der indgår i forslaget, er indbyrdes uafhængige, og således udgør en pakke, der ikke behøver at blive vedtaget med alle delelementerne. DI kan ikke støtte alle forslagens delelementer.

DI støtter forslaget om aktionæridentifikation og grænseoverskridende stemmeafgivning. DI kan endvidere støtte en vis øget gennemsigtighed vedrørende institutionelle investorer, kapitalforvaltere og rådgivende stedfortrædere, men finder at de foreslåede bestemmelser forekommer meget detaljeret.

DI kan derimod ikke støtte forslagene om ledelsesaf lønning eller transaktioner mellem nærtstående. DI finder behovet for disse delforslag utilstrækkeligt dokumenteret. Forslagene har uhensigtsmæssige konsekvenser og respekterer ikke de EU-retlige proportionalitets- og subsidiaritetsprincipper. DI finder således, at der er tale om brud på det bredt anerkendte følg-eller forklar princip inden for corporate governance området, som er et princip, der bør fastholdes, og der er ikke taget tilstrækkeligt højde for de allerede eksisterende regler på EU- og nationalt niveau (hard law og soft law) og for igangværende initiativer til styrkelse af følg-eller forklar princippet. Detaljeringsgraden er endvidere alt for høj, hvorved de administrative byrder bliver unødvendigt høje, og fleksibiliteten for selskaberne begrænses unødigt til skade for virksomhedernes konkurrenceevne.

DI finder det afgørende, at disse delelementer udgår af forslaget eller tilpasses i en grad, så det enten overlades til medlemsstaterne selv at fastsætte passende beskyttelsesregler, eller at bestemmelserne gøres til minimumsbestemmelser, der harmonerer med gældende dansk ret. Disse delelementer bør derfor udgå af forslaget eller tilpasses i en grad, der muliggør, at medlemsstaterne selv kan fastsætte passende beskyttelsesregler eller på anden vis muliggør en tilpasning til gældende national ret.

Finansrådet ser positivt på forslagets overordnede formål, nemlig via gennemsigthed at fremme langsigtet aktionæengagement samt forbedre grænseoverskridende stemmeafgivning. Finansrådet finder imidlertid, at det er mere nærliggende at bygge ovenpå eksisterende regler på området frem for at indføre nye regler, som ikke nødvendigvis tilfører værdi for aktionæerne.

Finansrådet beklager dog, at der på flere områder er tale om bemyndigelser til Kommissionen. Udmøntningen i henhold til disse bemyndigelser kan ske uden forudgående høring, uagtet at disse regler kan få stor praktisk betydning i forbindelse med den praktiske gennemførelse nationalt.

Finansrådet påpeger, at det vil være tungt og omkostningskrævende at opbygge et system, hvor samtlige formidlere ("depotbanker") skal stå for distributionen af data om aktionærer. En videreudvikling af ejerregistre, som det står for at blive indført i Danmark, jf. selskabslovens vedtagne men endnu ikke ikraftsatte regler, vil muligvis være en mere hensigtsmæssig løsning. Generelt er Finansrådet betænkelig ved de byrder, som depotbankerne pålægges som nøgleformidler. I øvrigt finder Finansrådet, at de anførte forslag, der skal styrke øget aktionæengagement, er administrativt tunge og dermed også omkostningstunge og desuden ikke står mål med behovet. Finansrådet anfører derfor, at en udvikling af området bør ske uden lovgivningsinitiativer.

Hvad angår aflønningspolitikken, kan Finansrådet tilslutte sig, at aktionærerne godkender denne og ændringer til denne politik, men en automatisk godkendelse hvert tredje år synes ubegrundet. Finansrådet stiller endvidere spørgsmålstejn til visse af forslagets detailkrav om bl.a. oplysninger om forholdet mellem et direktionsmedlem og en ansat medarbejder. Finansrådet påpeger endvidere, at aflønningsrapporteringen allerede indgår i Anbefalingerne for god Selskabsledelse, ligesom der findes detaljerede krav i lov om finansiel virksomhed. Forslaget synes derfor at være overflødig.

Endelig finder Finansrådet forslaget om øget aktionærinddragelse i transaktioner mellem nærtstående parter for overflødig. Forslaget kan endvidere give anledning til uklarheder, fordi det ikke er afstemt i forhold til allerede gældende regler og definitioner på området. Desuden vil forslaget pålægge selskaberne store administrative byrder, der ikke anses for proportionale med forslagets formål.

Forbrugerrådet Tænk har meddelt, at man bakker fuldt op om Dansk Aktionærforenings høringssvar.

Investeringsforeningsrådet påpeger, at det er uhensigtsmæssigt at regulere forskellige former for investororganiseringer under ét som foreslået, idet de organisatoriske rammer for disse organiseringer er forskellige. Investeringsforeningsrådet anfører, at definitionen af kapitalforvaltere og den foreslåede regulering ikke er konsistent og ikke i tilstrækkeligt omfang afspejler denne gruppes forretningsområde og samarbejdsrelationer. Investeringsforeningsrådet finder derfor, at det vil være mere hensigtsmæssigt at fortage de nødvendige tiltag i den specifikke regulering af denne virksomhedsform. Investeringsforeningsrådet anfører i forlængelse heraf en række konkrete ændringsforslag og præciseringer til det fremlagte ændringsforslag.

Investeringsforeningsrådet nævner, at det er vigtigt, at aktionærinddragelse i forbindelse med transaktionen med nærtstående parter ikke er til hinder for selskabets almindelige drift. Bliver bestemmelsen for restriktiv, kan det medføre tab for selskabet og dermed investorerne. Der kan ligeledes her opstå risiko for konflikt i forhold til branchebestemt tavshedspligt og almindelige principper for databeskyttelse.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Rådet har i maj 2014 påbegyndt forhandlingerne af direktivforslaget. Det italienske formandskabs mål er, at Rådet inden udgangen af 2014 opnår en politisk aftale om forslaget.

Der er blandt medlemslandene en generel bekymring for, at forslaget vil medføre store administrative byrder for de omfattede selskaber. Herudover er der blandt et stort antal medlemsstater betænkeligheder over for forslagene vedrørende transaktioner med nærtstående parter herunder den konkrete udformning. En del medlemslande har også udtrykt bekymring vedr. aflønningspolitik og aflønningsrapport.

Der synes derimod at være en større spredning i medlemsstaternes holdning til de konkrete indsatsområder for så vidt angår forslagets bestemmelser om identifikation af aktionærer, formidling af oplysninger mellem selskabet og dets aktionærer, gennemsigtighed om institutionelle investorer, kapitalforvaltere og rådgivende stedfortræderes arbejde som led i aktivt ejerskab.

Forslaget fremstår samtidig i sin helhed noget usammenhængende, og gennemgangen af forslaget på rådsarbejdsgruppeniveau har vist, at der er behov for afklaring på en række centrale punkter og herunder behov for øgede præciseringer.

Der er dog generelt set støtte i Rådet til direktivforslagets overordnede formål om at styrke rammebetingelserne for langsigtet bæredygtighed i selskaber i EU.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen lægger afgørende vægt på, at bestemmelserne vedrørende transaktioner med nærtstående parter udgår eller som minimum gøres mindst muligt bebyrdende for selskaberne og udformes således at balancen og ansvarsfordelingen imellem aktionærer og bestyrelse ikke forrykkes.

Det er vigtigt for danske virksomheder, at der fortsat er mulighed for at have en struktur, hvor bestyrelsen træffer beslutninger under ansvar over for aktionærene, og hvor aktionærene generelt sikres den indflydelse, der tilkommer dem i forhold til den andel af virksomheden, de ejer. Det gælder fx idet forslaget indebærer, at aktionærene skal godkende transaktioner på over fem procent af aktiverne. Det vil kunne forsinke fornuftige handler og skabe usikkerhed om, hvorvidt handlerne faktisk kan gennemføres. Usikkerheden vil forstærkes af, at de aktionærer, der er parter i transaktionen, ikke må deltage i afstemningen. Hvis der er tale om hovedaktionærer, vil det betyde, at den sædvanlige balance i stemmeafgivningen rykkes, og minoritetsaktionærene de facto kommer til at udgøre majoriteten. Dette vil desuden flytte ansvar fra bestyrelsen og give aktionærene et ansvar, som aktionærene netop har udpeget en fagligt kompetent bestyrelse til at varetage.

Krav om offentliggørelse vil desuden kunne afskrække ikke-europæiske selskaber fra at indgå i joint ventures med europæiske børsnoterede selskaber, da de så skal fremlægge oplysninger, de ellers ikke er forpligtede til. Dette kan i sidste ende skade de europæiske børsnoterede selskabers konkurrenceevne og gøre EU til et mindre attraktivt sted at placere sin virksomhed, endsige børsnotere den.

Det nuværende forslag vil desuden være meget administrativt tungt for virksomhederne. Alt i alt kan de foreslåede regler medføre barrierer og forsinkelser i forhold til samhandlen med betydelige omkostningstab for erhvervslivet.

Regeringen støtter muligheder for identifikation af aktionærer og udøvelse af aktionærrettigheder. Det er vigtigt for regeringen at sikre øget åbenhed om ejerskab, så det bliver sværere at sløre ejerskab, hvidvaske penge i Danmark og gemme skattepligtige værdier.

Der forventes vedtaget et EU-direktiv (4. hvidvaskdirektiv) ved udgangen af 2014, hvorefter oplysninger om de reelle ejere skal være tilgængelige for myndighederne og de virksomheder mv., der er omfattet af direktivet enten i et register eller i et system til opsamling af data. Dette bør derfor ikke også reguleres i aktionærrettighedsdirektivet.

Vedrørende krav til institutionelle investorer og kapitalforvaltere mener regeringen ikke, der er påvist et behov for lovregulering på området, herunder krav om en "engagementspolitik". Regeringen vil derfor arbejde for, at området håndteres ved soft law.

Regeringen lægger desuden vægt på, at reglerne om offentliggørelse af investeringsstrategier og aftalen mellem forvalter og investor udgår, da der er tale om forretningshemmeligheder. Investeringsstrategien beskriver således, hvordan sådanne virksomheder vil tjene penge til sine kunder og pensionskunder. Regeringen lægger ligeledes vægt på, at kravet om, at kapitalforvaltere skal informere investorer om den leverede investeringservice, udgår, eller som minimum gøres mere generel, da det er administrativt byrdefuldt.

For så vidt angår forslagens bestemmelser om de rådgivende stedfortrædere støtter regeringen det overordnede hensyn om øget gennemsigtighed. Regeringen arbejder dog for, at man ikke lovgiver på området. Den europæiske branche har i marts 2014 på baggrund af en evaluering foretaget af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) udarbejdet et kodeks for rådgivende stedfortrædere, og man bør derfor afvente erfaringerne med dette.

For så vidt angår forslaget bestemmelser om offentliggørelse af aflønningspolitik og individuel aflønning vil regeringen arbejde for, at gennemsigtheden med aflønningspolitikken i børsnoterede virksomheder forbedres. Regeringen lægger dog vægt på, at der ikke samtidig hermed ændres på beslutningskompetencen mellem aktionærer og bestyrelse. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis aktionærene skal godkende en meget detaljeret lønpolitik. Aktionærene bør i stedet have mulighed for at stille bestyrelsen til ansvar for de beslutninger, der er truffet i forbindelse med udmøntningen af politikken. Det kan samtidig være problematisk for indgåelse af ansættelseskontrakter, at alle lønninger og goder er opgjort på individuelt niveau.

Desuden er det problematisk, at virksomheder efter forslaget skal angive forholdet imellem aflønning i ledelseslaget og den øvrige del af selskabet. Denne "ratio" varierer i høj grad fra virksomhed til virksomhed, da der er forskel på, hvor løntung en produktion man har – f.eks. fra en medicinalvirksomhed til en virksomhed, der fremstiller maskindele. Regeringen lægger derfor vægt på, at denne del af forslaget udgår.

Reglerne bør samtidig gøres mindre detaljerede, idet de pt. vurderes at ville medføre store administrative byrder. Kommissionens bemyndigelse til at fastsætte en standard for fremlæggelse af de oplysninger, der skal indgå i aflønningsrapporten ved en gennemførelsesretsakt bør endvidere fjernes eller begrænses, da den er for bred og udefineret.

Desuden lægger regeringen vægt på, at regulering på området bliver kompatibel med den regulering, der er indført på det finansielle område. Finansielle virksomheder, der også er børsnoterede, bør ikke skulle forholde sig til to separate regelsæt på samme område. Det følger heraf, at det skal være muligt at fastholde de strengere krav, der er i Danmark på det finansielle område. Den finansielle sektor varetager særlige samfundsmæssige hensyn, og det er vigtigt at sikre tilliden til sektoren, idet f.eks. bankerne håndterer almindelige borgeres sparepenge. Aktionærer vælger derimod selv, hvad de vil investere i, og kan sælge deres aktier, hvis de er uenige i ledelsens beslutninger om f.eks. aflønning.

Regeringen finder desuden generelt, at den meget detaljerede regulering i forslaget ikke er nødvendig for at opnå direktivets formål, og at forslaget vil påføre erhvervslivet unødvendige administrative byrder.

Endelig finder regeringen det ikke nødvendigt, at Kommissionen på helt centrale områder tillægges beføjelser til at fastsætte de detaljerede krav til indberetninger, videregivelse af oplysninger, frister mv.

Regeringen vil derfor arbejde for mindre detaljerede regler og mener generelt, at medlemsstaterne og erhvervslivet i højere grad bør kunne udfylde de generelle regler i direktivet, f.eks. gennem adfærdskodeks, retningslinjer mv.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar

Revideret notat ift. Grund- og Nærhedsnotat oversendt den 22. maj 2014. Ændringer er markeret med fed og kursiv.

1. Resumé

Kommissionen har den 9. april 2014 fremsat et direktivforslag om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar.

Forslaget har til formål at gøre det lettere for navnlig små og mellemstore virksomheder at etablere sig i andre medlemsstater. Forslaget pålægger medlemsstaterne at indføre en selskabsretlig form for enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, det vil sige, at kapitalejeren i enkeltmandsselskabet ikke hæfter personligt og alene vil kunne miste den indskudte kapital. Der er tale om en ny selskabsform, som skal indarbejdes i samtlige medlemsstaters selskabslovgivninger. Selskabsformen skal anvende forkortelsen – SUP (Societas Unius Personae). Forslaget skal ses som et alternativ til Kommissionens tilbagetrukne forordningsforslag fra 2008 om en statut for det europæiske private selskab (SPE).

Forslaget fastsætter de juridiske rammer for SUP-selskabers etablering og drift. Der indføres bestemmelser om selskabets juridiske status, stiftelse og omdannelse, hjemsted, vedtægts- og registreringskrav, krav til kapitalandelen og selskabets kapitalforhold, selskabets organisering og beslutningskompetencer.

Forslaget vil have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Formandskabets ambition er at opnå en aftale i Rådet inden årsskiftet. Sagen forelægges med henblik på indhentelse af forhandlingsoplæg

2. Baggrund

Kommissionen har den 9. april 2014 fremsat et direktivforslag om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, KOM(2014) 212. Forslaget er oversendt til Rådet den 10. april **2014** i dansk sprogversion.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 50 og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Kommissionen har henvist til, at forslaget skal gøre det lettere for potentielle virksomhedsstiftere, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), at etablere virksomhed i udlandet. Ifølge Kommissionen finder virksomheder det udgiftskrævende og vanskeligt at være aktive på tværs af grænserne, og kun et begrænset antal SMV'er investerer i udlandet.

Kommissionen forsøgte at imødegå disse omkostninger med et forordningsforslag fra 2008 om en statut for det europæiske private selskab (SPE), KOM(2008) 396. **SPE-forordningen** blev imidlertid *officielt* trukket tilbage **den 21. maj 2014**, da Kommissionen ikke fandt, at det var muligt at nå et kompromis, der kunne sikre en enstemmig vedtagelse af **forordningen** blandt medlemsstaterne. Det fremlagte direktivforslag om enkeltmands selskaber skal derfor ses som et alternativ til **SPE-forordningsforslaget**. **Som anført ovenfor kan direktivforslaget vedtages med kvalificeret flertal, hvilket ikke var tilfældet for SPE-forordningsforslaget, der skulle vedtages enstemmigt, da forordningen skulle vedtages i henhold til TEUF artikel 352.**

3. Formål og indhold

Forslagets formål er at fremme virksomheders, herunder navnlig SMV'ers, grænseoverskridende aktiviteter ved at indføre en national selskabsretlig form, der skal følge de samme regler i samtlige medlemsstater, og som skal anvende den fælles forkortelse "SUP" (Societas Unius Personae).

Det vil dog være op til de nationale myndigheder, at bestemme form og midler for indførelsen af SUP-selskabet i de enkelte medlemsstater. Forslaget adskiller sig hermed fra SPE-forordningsforslaget, hvor man forsøgte at indføre en overnational fælles EU-selskabsform, der kunne anvendes i alle medlemsstater. Det kender man fra Statut for det Europæiske Selskab (SE) og Statut for det Europæiske Andelsselskab (SCE).

Den centrale forskel mellem det foreslåede SUP-selskab og SPE-selskabet er endvidere, at SUP-selskabet er et enkeltmandsselskab, da der kun kan udstedes en anpart. Hovedreglen er således, at der kun er en ejer i et SUP-selskab. I det tidligere foreslåede SPE-selskab kunne der derimod være flere ejere, og der kunne udstedes flere kapitalandele.

Det er Kommissionens vurdering, at det vil mindske etablerings- og driftsomkostningerne, idet der indføres en harmoniseret registreringsprocedure og mulighed for onlineregistrering og anvendelse af en ensartet vedtægtsmodel. **Den ensartede vedtægtsmodel i forslaget betyder, at kravene til vedtægternes indhold i et SUP-selskab harmoniseres, således at indholdskravene til**

vedtægterne er de samme i alle medlemsstater. Ligeledes indføres der et beskedent krav til kapital ved oprettelsen af SUP-selskabet.

Forslaget er opdelt i tre hovedemner: a) De generelle regler for *nationale former for enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, dvs. for Danmark anpartsselskaber med én ejer* b) særlige regler for *den foreslåede nye selskabsform* Societas Unius Personae (SUP) og c) en række afsluttende bestemmelser.

a) Generelle regler for enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar

Denne del af forslaget omfatter de generelle regler for direktivet, dvs. direktivets anvendelsesområde, definitioner samt krav og forudsætninger for denne type selskaber vedrørende offentlighed, beslutningskompetence og formelle krav om aftaler mellem kapitalejeren og selskabet.

Det fremgår af forslaget, at direktivet finder anvendelse på den foreslåede selskabsform ”SUP” og de selskabsformer, der er nævnt i bilag 1, *som indeholder nationale selskabsformer svarende* til anpartsselskabsformen. Medlemsstaterne kan desuden tillade, at andre selskabsformer end dem, der er opført på bilag 1, *skal* høre under direktivets anvendelsesområde. *Dette skal meddeles Kommissionen, således at Kommissionen kan tilpasse listerne over omfattede selskaber.* Kommissionens beføjelse til at tilpasse bilag 1 foreslås at ske ved delegerede retsakter.

Hvis *samtlige kapitalandele i et anpartsselskab ejes af en fysisk eller juridisk person*, skal det ifølge forslaget anmeldes i overensstemmelse med de gældende krav til selskabsregistrering med oplysning om den pågældende ejer. Dette følger allerede af gældende ret. De kompetencer, som er tillagt et selskabs generalforsamling, udøves i givet fald af *denne ene ejer (kaldet kapitalejeren)*.

Det fastslås desuden, at aftaler mellem kapitalejeren og selskabet skal være skriftlige. Dette følger allerede af gældende ret. Medlemsstaterne kan dog modificere dette krav, hvis der er tale om aftaler, der er indgået på normale markedsvilkår som led i selskabets almindelige virksomhed og ikke er til skade for et selskab med kun én ejer.

I forslaget indføres desuden en række definitioner vedrørende ”enkeltmandsselskab”, ”omdannelse”, ”udlodning”, ”vedtægter” og ”medlem af ledelsesorganet”.

b) Særlige regler for SUP-selskaber (Societas Unius Personae)

Denne del af forslaget omhandler de juridiske rammer for *SUP*-selskabers etablering og drift, dvs. selskabets juridiske status, stiftelse og omdannelse,

hjemsted, vedtægts- og registreringskrav, krav til kapitalandelen og selskabets kapitalforhold, selskabets organisering og beslutningskompetencer.

Medlemsstaterne skal sikre, at der kan registreres enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar i overensstemmelse med direktivets nærmere bestemmelser og procedurer. Disse selskaber skal benævnes SUP-selskaber og har eneret til at anvende denne betegnelse. ***Medlemsstaterne må ikke forhindre SUP-selskaber i at*** være eneste kapitalejer i andre selskaber. Selskabet og selskabets vedtægter er underlagt national ret i den medlemsstat, hvor selskabet er registreret. Et SUP-selskab kan stiftes af såvel en fysisk som en juridisk person.

Det fremgår af forslaget, at et SUP-selskab ved registreringen opnår fuld status som juridisk person. Kapitalejeren hæfter ikke for selskabets forpligtelse for beløb, der overstiger den tegnede kapital. Medmindre andet fremgår af selskabets vedtægter, registreres selskabet for en ubegrænset periode. Et SUP-selskab skal have sit vedtægtsmæssige hjemsted og sit hovedkontor eller hovedforretningssted i EU.

Et SUP-selskab kan stiftes ved omdannelse af et eksisterende selskab, der er organiseret i en selskabsform, som er nævnt i bilag 1. Omdannelsen må, bortset fra ændring af den selskabsretlige form og de dermed krævede tilpasninger, ikke medføre ændringer i relation til selskabets forhold i øvrigt. Omdannelsen er betinget af kapitalejerens godkendelse og de nødvendige tilpasninger af selskabets vedtægter og kapital.

Det foreslås, at Kommissionen bemyndiges til at udarbejde en ”ensartet ***registreringsprocedure og vedtægtsmodel***” ved en gennemførelsesretsakt. ***Gennemførelsesretsakterne skal vedtages i henhold til undersøgelsesproceduren, hvor medlemslandene deltager i udformningen af reglerne. Den harmoniserede registreringsprocedure giver mulighed for ensartet online-registrering i medlemsstaterne, og anvendelsen af en ensartet vedtægtsmodel sikrer, at SUP-selskaberne skal give de samme oplysninger i de forskellige medlemsstater. Vedtægtsmodellen i forslaget indeholder blandt andet krav om, at anmelder skal oplyse nærmere om SUP-selskabets stiftelse, anparter, kapital, organisation, regnskaber og opløsning.***

Medlemsstaterne skal i henhold til forslaget sikre, at vedtægterne for de konkrete SUP-selskaber som minimum regulerer de forhold, som den ensartede vedtægtsmodel foreskriver, og at vedtægterne indføres i det nationale selskabsregister i det land, hvor selskabet er registreret.

Ifølge forslaget skal et SUP-selskab registreres i ***selskabsregistret*** i den medlemsstat, hvor selskabet har sit hjemsted. Selskabet opnår status som juridisk person fra registreringstidspunktet. Registreringsproceduren skal

kunne gennemføres elektronisk, og registreringen skal være gennemført senest tre dage efter, at registreringsmyndigheden har modtaget al nødvendige dokumentation. Medlemsstaterne kan fastsætte regler for efterprøvning af bl.a. stifterens identitet og af de dokumenter og andre oplysninger, der er fremsendt til registreringsorganet. Ethvert identifikationsbevis, som er udstedt i en anden medlemsstat, skal anerkendes og accepteres med henblik på kontrol fra den medlemsstat, der foretager registreringen.

Det fremgår desuden af forslaget, at en registrering ikke må betinges af, om der opnås licens eller tilladelse. Registreringen af et SUP-selskab og fremlagte dokumenter i den forbindelse skal offentliggøres i det nationale selskabsregister.

I henhold til forslaget skal følgende oplysninger meddeles i forbindelse med registreringen:

- Navnet på selskabet
- Adresse på selskabets vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor og/eller hovedforretningssted
- Selskabets formål
- Oplysninger, der er nødvendige til identifikation af stifteren, selskabets ejer og den anmelder, der forestår registreringen på stifterens vegne
- Oplysninger, der er nødvendige til identifikation af de personer, der er tegningsberettigede, og dokumentation for, at de pågældende ikke er erklæret uegnede til at indgå i ledelsen
- Selskabskapitalen
- Anpartens nominelle værdi, hvor relevant
- Selskabets vedtægter
- Eventuel dokumentation, såfremt SUP-selskabet er omdannet fra en anden type selskab.

Kommissionen fastlægger ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en model for registreringsproceduren af SUP-selskaber i medlemsstaternes selskabsregistre. Gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren, *hvor medlemslandene deltager i udformningen af reglerne.*

Forslaget fastslår, at et SUP-selskab kun må udstede én anpart, dvs. én kapitalandel. Hovedreglen er således, at der kun er en ejer i et SUP-selskab. Dog gælder der en undtagelse til denne hovedregel, da national ret kan give lov til, at kapitalandelen kan ejes af flere personer: Hvis der er en sådan mulighed i national ret vil disse personer blive betragtet som én person i relation til SUP-selskabet. Ejerkredsens interesser og rettigheder kan ifølge forslaget alene udøves gennem én repræsentant. Den pågældende repræsentant skal registreres i selskabsregistret.

Det foreslås, at *SUP*-selskabets kapital skal være på mindst en euro. I medlemsstater, som ikke har euroen som national valuta, skal selskabskapitalen mindst svare til en enhed i den pågældende medlemsstats valuta. ***I Danmark vil det være en krone, hvilket svarer til minimumskapitalkravet i iværksætterselskaber.*** Der må ikke fastsættes en maksimal værdi for kapitalandelen. Selskabet kan ikke pålægges krav om at opbygge lovpligtige reserver. Selskaberne kan dog beslutte dette i henhold til selskabets vedtægter.

Hele den indskudte kapital skal ifølge forslaget være fuldt indbetalt på registreringstidspunktet, dvs. at man kan ikke i et SUP-selskab, som vi kender det fra aktie- og anpartsselskaber, nøjes med kun delvist at indbetale selskabskapitalen. Kapitalen i et iværksætterselskab skal også være fuldt indbetalt. Kapitalændringer kan ske i form af kontanter og værdier, for eksempel lægges der i forslaget op til, at det skal være muligt at indskyde en bil eller en ejendom i et SUP-selskab. Selskabets forretningspapirer skal, også hvis de foreligger elektronisk, indeholde oplysninger om den tegnede og indbetalte kapital. Tilsvarende oplysninger skal fremgå af selskabets hjemmeside.

Et *SUP*-selskab må alene udbetale udbytte, hvis de økonomiske forhold tillader det. Selskabets ledelse skal udstede og offentliggøre en solvenserklæring, der dokumenterer, at selskabet efter udlodningen fortsat har et forsvarligt kapitalberedskab. ***SUP-selskabet kan ikke udbetale udbytte til den eneste selskabsdeltager, hvis det medfører, at SUP-selskabet er eller bliver insolvent.*** Solvenserklæringen skal være underskrevet af ledelsesorganet, og den eneste selskabsdeltager skal modtage en kopi heraf 15 dage inden, der træffes beslutning om udlodningen. Er solvenserklæringen udstedt mod bedre vidende, holdes ethvert ledelsesmedlem og kapitalejeren personligt ansvarlig for beslutningen. Udlodninger, der er foretaget i strid med de fastsatte retningslinjer, skal tilbagebetales, hvis kapitalejeren vidste eller burde vide, at udbetaling er sket uretmæssigt.

Det fremgår af forslaget, at beslutninger truffet af kapitalejeren i et *SUP*-selskab skal foreligge skriftligt og opbevares i mindst fem år. Beslutningskompetencen ***for de nedenfor listede beslutninger*** kan ikke uddelegeres til ledelsesorganet. Kapitalejeren skal fastsætte regler for:

- Godkendelse af årsregnskaberne
- Udlodning til kapitalejeren
- Ændringer i den registrerede kapital (forhøjelse og nedsættelse af kapital)
- Beslutninger omkring ledelsesmedlemmer (udnævnelse og afsættelse)
- Ledelsesaf lønning
- Ændringer af selskabets hjemsted
- Valg af revisor, hvis relevant

- Omdannelse til anden selskabsform
- Opløsning
- Vedtægtsændringer.

Medlemsstaterne må ikke fastlægge formelle begrænsninger på kapital-ejerens beføjelser til at træffe beslutninger, bl.a. hvad angår tid og sted for, hvornår sådanne beslutninger træffes.

Et SUP-selskab skal administreres af et ledelsesorgan bestående af et eller flere medlemmer. Ledelsesorganet kan udøve alle de beføjelser, som ikke udøves af kapitalejeren. Medlemmerne af ledelsesorganet kan være fysiske eller juridiske personer afhængig af national ret. De udnævnes for en tidsubegrænset periode, medmindre andet er angivet i vedtægterne eller fremgår af kapitalejerens bestemmelser. En person, der i henhold til en beslutning truffet af en medlemsstat er fundet uegnet til at fungere som sådant, kan ikke hverken formelt eller reelt fungere som ledelsesmedlem.

Kapitalejeren kan til enhver tid afsætte et medlem af ledelsesorganet ved en beslutning. Kapitalejeren er desuden berettiget til at give instrukser til ledelsesorganet. Sådanne instrukser er imidlertid ikke bindende for ledelsesorganet, hvis de er i strid med vedtægterne eller national ret.

Medlemmerne af ledelsesorganet har beføjelse til at repræsentere selskabet i henhold til indgåelse af aftaler med tredjemand og i retssager. Medlemmerne kan desuden repræsentere selskabet individuelt, medmindre andet er fastsat i vedtægterne. Der kan ikke fastsættes andre begrænsninger med virkning for tredjemand. Ledelsesorganet kan med hjemmel i vedtægterne uddelegere retten til at repræsentere selskabet. Dog kan pligten til at indgive konkursbegæring eller lignende ikke uddelegeres.

Såfremt et SUP-selskab ikke længere opfylder kravene for denne selskabsform, skal selskabet kunne omdannes til den nationale anpartsselskabsform. Hvis selskabet ikke træffer beslutning om omdannelse, kan de nationale myndigheder beslutte, at selskabet skal opløses. Et SUP-selskab kan i øvrigt til enhver tid beslutte omdannelse til en anden selskabsform i overensstemmelse med de nationale regler for omdannelse.

Forslaget indeholder ikke regler om medarbejderrepræsentation. SUP-selskabet og dets vedtægter er i øvrigt undergivet national ret i den medlemsstat, hvor SUP-selskabet er registreret. Udgangspunktet er derfor, at det er de nationale regler for medarbejderrepræsentation hvori et SUP-selskab er registreret, der vil finde anvendelse for SUP-selskabet.

Forslaget indeholder heller ikke regler om åbenhed om reelle ejere og hvidvasktilsyn, idet de nationale regler også vil gælde her.

c) Afsluttende bestemmelser

Denne del af forslaget indeholder bestemmelser omkring de særlige kompetencer, der tillægges Kommissionen, krav om fastsættelse af sanktioner, tilpasninger i forhold til eksisterende andre retsforskrifter samt gennemførelsesbestemmelser og ikrafttrædelsestidspunktet for direktivet.

Kommissionen får i henhold til forslaget tillagt beføjelse til at vedtage delegerede retsakter vedrørende tilpasning af bilag 1. Bilag 1 indeholder en oversigt over de selskabsformer, der kan omdannes til et SUP-selskab. En delegeret retsakt træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse over for denne indenfor en frist på to måneder, eller hvis de inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Delegationsbeføjelsen kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

Det foreslås, at Kommissionen i relation til sine beføjelser til at fastsætte gennemførelsesretsakter bistås af selskabsretsudvalget. Disse beføjelser omfatter regler om indførelse af en ensartet vedtægtsmodel og en registreringsmodel.

Medlemsstaterne skal ifølge forslaget fastsætte effektive sanktionsbestemmelser. Det foreslås, at forslaget implementeres i national ret senest to år efter vedtagelsen, og at det gældende direktiv 2009/102/EF om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar ophæves to år og en dag efter vedtagelsen af forslaget.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om direktivforslaget. Forslaget *behandles* i Europa-Parlamentets Retsudvalg (JURI). *Luis de Grandes Pascual (EPP) er valgt til ordfører på forslaget.*

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at det er nødvendigt at gennemføre ensartede retslige rammer, der inddrager grænseoverskridende aspekter, hvis formålet med initiativet skal opnås. Kommissionen finder ikke, at det er sandsynligt, at den nødvendige forenkling, der følger af harmoniserede regler, kan opnås, hvis medlemsstaterne handler hver for sig. Derfor vurderes en målrettet indgriben fra EU's side at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Kommissionen vurderer endvidere, at forslaget ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at opnå de tilsigtede mål.

Regeringen vurderer på det foreliggende grundlag, at direktivet er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet regeringen deler Kommissionens vurdering af, at de tilsigtede mål *om at understøtte SMV'ers vækst på tværs af grænserne i EU* nødvendiggør et fælleseuropæisk initiativ. *Forslaget gør det blandt andet lettere, at etablere sig i andre medlemsstater, da SUP-selskaberne reguleres af velkendte regler.*

6. Gældende dansk ret

De indledende bestemmelser i direktivforslaget svarer stort set til de bestemmelser, der er i det gældende direktiv 2009/102/EF om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, som er implementeret i dansk selskabsret. Det er således allerede i dag muligt at stifte enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar (fx et anpartsselskab med en ejer). Der findes derimod ikke aktuelt tilsvarende lovgivning i dansk selskabsret, der svarer til den foreslåede SUP-selskabsform. Iværksætterselskabet ligner i visse henseender SUP-selskabet, særligt når det kommer til kapitalkravet på en krone. men i øvrige forhold er der væsentlige forskelle, idet et iværksætterselskab er omfattet af selskabslovens regler for anpartsselskaber, og da der gælder særlige kapitalbindingskrav.

Det bemærkes, at europæisk selskabsret er harmoniseret i relation til f.eks. krav i forbindelse med stiftelse af selskaber, kapitalens indbetaling, formaliteter i forbindelse med registreringen samt omfanget af selskabsdeltagernes beslutningskompetence.

Det bemærkes endvidere, at det i dansk lovgivning er muligt at etablere en medarbejderrepræsentationsordning i et enkeltmandsselskab, for eksempel i et anpartsselskab, hvor alle kapitalandele ejes af en fysisk eller juridisk person. Medarbejderne kan kræve, at der etableres en medarbejderrepræsentationsordning, hvis en række krav er opfyldt.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vil medføre, at der *enten skal indføres en ny lov, svarende til lov om det europæiske selskab (SE-loven) og lov om det europæiske andels-selskab (SCE-loven), eller at der* foretages ændringer i selskabsloven for at indarbejde SUP-selskabsformen i dansk selskabsret. Der er for så vidt angår SUP-selskabsformen tale om en ny selskabsform.

Det forventes desuden, at forslaget vil medføre behov for at tilpasse en række øvrige lovgivningsområder. Dette skyldes, at forslaget fastlægger en række krav, som afviger fra den gældende selskabslovgivning, og som dermed har betydning for selskabslovens samspil med anden relevant lovgivning, f.eks. skattelovgivningen og de generelle formueretlige bestemmelser.

Det er vurderingen, at forslaget vil have begrænsede statsfinansielle konsekvenser. Forslaget antages at medføre, at der inden for flere ressortområder (primært Erhvervs- og Vækstministeriet samt Skatteministeriet) skal foretages IT-tilpasninger. Eventuelle offentlige økonomiske konsekvenser vil blive søgt gebyrfinansieret i overensstemmelse med gældende praksis på selskabsområder.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes umiddelbart at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser. De samfundsøkonomiske konsekvenser vil dog afhænge af, i hvilket omfang europæisk erhvervsliv benytter sig af den nye selskabsform.

Forslaget indfører en ny selskabsform og sikrer dermed ensartede regler i alle medlemsstater for denne type selskaber. Forslaget vil dermed gøre det lettere for de berørte virksomheder, navnlig SMV'er, at etablere sig i andre lande. Da forslaget samtidig indfører fordelagtige rammebetingelser i form af enkle procedurer (f.eks. i relation til registreringskrav, selskabskapital mv.), forventes forslaget desuden at minimere omkostningerne for de berørte virksomheder. Samlet set vurderes forslaget at kunne bidrage til øget vækst og samhandel.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det er vurderingen, at direktivet samlet set vil medføre administrative lettelser for erhvervslivet.

10. Høring

Direktivforslaget er den 10. april 2014 sendt i høring i EU-specialudvalget for Konkurrenceevne, Vækst- og Forbrugerspørgsmål med frist den 25. april 2014.

Der er modtaget høringssvar fra Danske Advokater, Dansk Aktionærforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri og FSR – Danske Revisorer. Dansk Byggeri og Forbrugerrådet Tænk har ikke haft bemærkninger til forslaget.

Danske Advokater finder, at det er uhensigtsmæssigt, at der alene må være én ejer af selskabet. Det afskærer en bred kreds inden for den tilsigtede målgruppe fra at udnytte de muligheder, som SUP-selskabsformen tilbyder. Danske Advokater påpeger i den forbindelse, at en juridisk person kan udgøre den ene ejer. Det kan føre til etablering af en unødvendig selskabsdannelse for at omgå kravet om kun en ejer.

Danske Advokater har endvidere noteret sig, at en række forhold såsom medarbejderkapitalandele, optioner og konvertible gældsbreve ikke omtales, hvilket de antager skyldes kravet om enejeerskab. En anvendelse af sådanne instrumenter vil umiddelbart kræve omdannelse på grund af kravet om kun én ejerandel. På trods heraf finder Danske Advokater, at der er behov for, at disse spørgsmål adresseres i direktivet. Danske Advokater foreslår endvidere, at det overvejes at stille krav om opbygning af finansielle reserver, som kendes fra den danske iværksætterselskabsform.

Endelig finder Danske Advokater, at det bør præciseres, hvorvidt indskud af kapital kan ske ved indskud af andre værdier end kontanter (apportindskud) eller kun kontant.

Dansk Aktionærforening finder, at forslaget kan bidrage til at gøre det lettere at etablere datterselskaber i andre medlemsstater.

Dansk Erhverv (DE) er positive over for en harmonisering af de selskabsretlige regler i EU, idet dette kan medvirke til at lette omkostningerne og de administrative byrder for virksomhederne. DE støtter endvidere muligheden for at kunne drive virksomhed med begrænset økonomisk hæftelse uden, at der stilles store kapitalkrav. DE stiller dog spørgsmålstejn ved, om selskabsformen som foreslået rammer den målgruppe, som har særlig interesse i grænseoverskridende etablering.

Dansk Industri (DI) er overordnet positiv over for forslaget. DI forventer imidlertid begrænset brug af SUP'er i Danmark, men ser potentielt store fordele ved at anvende SUP'er til datterselskabsetablering i andre EU-lande. Det er imidlertid vigtigt for den praktiske anvendelse, at reglerne bliver så ens som muligt på tværs af grænserne. DI kommer desuden med en række forslag til præciseringer af forslagets enkelte bestemmelser.

FSR- Danske Revisorer (FSR) er positive over for forslaget. De finder det dog upraktisk, at oplysninger om tegnet og indbetalt kapital skal fremgå af forretningspapirerne. Det kan begrænse selskabernes lyst til at øge selskabskapitalen på grund af trykkeomkostninger.

Landsorganisationen i Danmark (LO) har efter høringsfristens udløb fremsendt følgende bemærkninger til direktivforslaget. LO er bekymrede over forslagets indhold. LO finder, at forslaget medfører risiko for omgåelse af national lovgivning bl.a. i forhold til medarbejderrepræsentation. LO stiller endvidere spørgsmålstejn ved hjemmelsgrundlaget, da direktivforslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 50, hvilket medfører, at direktivforslaget kan vedtages med kvalificeret flertal. SPE-forordningsforslaget var fremsat med hjemmel i TEUF artikel 352, som kræver enstemmighed.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Rådet har i maj 2014 påbegyndt forhandlingerne af direktivforslaget. Det italienske formandskabs mål er, at Rådet inden udgangen af 2014 opnår en politisk aftale om forslaget.

Der er generelt set støtte i Rådet til direktivforslagets overordnede formål om at fremme virksomhedernes grænseoverskridende aktiviteter og gøre det lettere for navnlig SMV'er at etablere sig i andre medlemsstater.

Gennemgangen af forslaget på rådsarbejdsgruppeniveau har imidlertid vist, at der er behov for afklaring på en række centrale punkter. Flere lande har på arbejdsgruppemøderne endvidere givet udtryk for bekymring i forbindelse med kapitalkravet, tredages registreringskravet, og indholdet af de to gennemførelsesretsakter i forslagets artikel 11, stk. 3, og artikel 13, stk. 2, der regulerer den ensartede registrerings- og vedtægtsmodel for SUP-selskaber.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen er generelt positiv over for forslaget, da indførelse af en ny selskabsform kan medvirke til at gøre det enklere og mindre omkostningstungt for virksomheder at etablere sig i andre medlemsstater. Dermed kan forslaget bidrage til vækst og øget samhandel. Regeringen har desuden noteret sig, at der er tale om en frivillig selskabsmodel, som supplerer eksisterende selskabsmodeller.

Regeringen støtter forslaget om, at Kommissionen tillægges beføjelser til ved hjælp af delegerede retsakter at tilpasse listerne over selskaber i bilag 1. Kommissionen vil således om nødvendigt ved hjælp af en delegeret retsakt kunne fremsætte forslag til ændring af bilag 1, for at holde listen over selskabsretlige former i medlemsstaterne ajourført på baggrund af indberetninger fra medlemsstaterne. Det vil således ikke være påkrævet at genåbne direktivet og følge samtlige lovgivningsprocedurer, for at ajourføre direktivet.

Regeringen vil arbejde for, at forslagets bestemmelser om Kommissionens bemyndigelse til at fastsætte to gennemførelsesretsakter - for så vidt angår registrerings- og vedtægtsmodellerne (artikel 11, stk. 3, og artikel 13, stk. 2) fjernes fra forslaget eller begrænses, da bemyndigelserne er for brede og udefinerede. Regeringen vil arbejde for, at de overordnede rammer for registrerings- og vedtægtsmodellerne reguleres direkte i direktivet, og at det sikres, at registrerings- og vedtægtsmodellen kan gennemføres gen-

nem løsninger, der så vidt muligt bliver omkostningsneutrale for medlemsstaterne.

Forslaget er på en række områder uklart i forhold til, hvad medlemsstaterne må kræve, ud over de i direktivet indeholdte kreditorbeskyttelsesværn, for at sikre en effektiv kreditorbeskyttelse.

Regeringen vil derfor arbejde for, at der enten indføres yderligere regler om kreditorbeskyttelse i forslaget, eller at det alternativt lades op til medlemsstaterne at udarbejde supplerende regler om kreditorbeskyttelse. Således at kreditorerne i et dansk SUP-selskab får et tilsvarende kreditorbeskyttelsesniveau, som kreditorerne har i et dansk iværksætterselskab.

Regeringen lægger vægt på, at medarbejderrepræsentation i SUP-selskaber skal reguleres af de nationale regler, der gælder i den medlemsstat, hvor selskabet er registreret. På den måde ønsker regeringen at sikre, at de eksisterende muligheder for medarbejderrepræsentation i kapital-selskabers ledelse også kommer til at gælde for SUP-selskaber.

Det er desuden vigtigt for regeringen, at gældende EU- og nationale regler om åbenhed om reelle ejere og hvidvasktilsyn også gælder SUP-selskaber. Det er tilfældet i det foreliggende forslag.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

**3. Tovbaneanlæg
(følger)**

**4. Personlige værnemidler
(følger)**

**5. Industriel konkurrenceevne
(følger)**

**6. Det Indre Marked
(følger)**

7. Rådskonklusioner om smart regulering

Nyt notat.

1. Resumé

Det italienske EU-formandskab har udarbejdet udkast til rådskonklusioner om den europæiske indsats for smart regulering.

I rådskonklusionerne opfordres Kommissionen såvel som medlemsstaterne og Europa-Parlamentet til en række initiativer med henblik på at styrke indsatsen for smart regulering. Det drejer sig blandt andet om en ambitiøs fortsættelse af Kommissionens program til gennemførelsen af målrettet og effektiv regulering (REFIT) samt en opfordring til yderligere indsats for smart regulering, herunder fastsættelse af sektorspecifikke målsætninger, byrdelettelser for små- og mellemstore virksomheder samt forbedring af kvaliteten og anvendelsen af Kommissionens konsekvensvurderinger.

Rådskonklusionerne følger desuden op på en nylig meddelelse fra Kommissionen vedr. smart regulering samt offentliggørelsen af REFIT-resultattavlen.

Sagen er sat på dagsordenen til rådsmødet (konkurrenceevne) den 4.-5. december 2014 til vedtagelse.

2. Baggrund

Det italienske formandskab har udarbejdet udkast til rådskonklusioner om den europæiske indsats for smart regulering. I rådskonklusionerne opfordres Kommissionen såvel som medlemsstaterne og Europa-Parlamentet til at fortsætte en ambitiøs indsats for smart regulering.

Rådskonklusionerne kommer i forlængelse af, at Kommissionen den 18. juni 2014 offentliggjorde meddelelsen ”Programmet for målrettet og effektiv regulering (REFIT): Status og udsigter for fremtiden” (KOM (2014) 368). Meddelelsen præsenterer de seneste resultater af Kommissionens overordnede program for målrettet og effektiv regulering (REFIT) og indeholder en lang række nye initiativer på området. Programmet blev lanceret i december 2012 og danner rammen for den europæiske indsats for smart regulering og implementering af EU-regulering i medlemsstaterne.

Meddelelsen ledsages af første udgave af REFIT-resultattavlen (SWD(2014) 192), der giver en detaljeret oversigt over de foreløbige resultater af de mange initiativer under REFIT-programmet.

3. **Formål og indhold**

Formålet med Kommissionens indsats for smart regulering er at fjerne unødige administrative byrder for erhvervslivet, samtidig med at det sikres, at EU-lovgivningen effektivt opfylder politiske målsætninger.

Det italienske formandskabs udkast til rådskonklusioner omhandler fem temaer: 1) REFIT-programmet, 2) SMV'er og mikrovirksomheder, 3) reduktion af regulatoriske byrder, 4) konsekvensanalyser samt 5) ex-post evalueringer.

Der indledes med en forsikring af, at Rådet ser klare og stabile reguleringsmæssige rammevilkår som nødvendige for at møde behov fra borgere og virksomheder og til at sikre vækst i Europa. Indsatsen for smart regulering er et centralt værktøj til at opnå de politiske målsætninger, herunder et effektivt indre marked, til mindst mulige omkostninger og uden at grundlæggende beskyttelsesniveauer forringes. På den baggrund opfordres Kommissionen til at fortsætte en ambitiøs indsats for regelforenkling.

- **REFIT-Programmet**

I udkastet til rådskonklusioner hilses Kommissionens REFIT-meddelelse fra juni 2014 velkommen, og der opfordres til, at den nytiltrådte Kommission forpligter sig på at fortsætte et ambitiøst REFIT-program med effektiv implementering af igangværende initiativer samt iværksættelse af nye initiativer til forenkling af de mest byrdefulde EU-retsakter.

Endvidere bekræftes det, at REFIT-programmet er et fælles projekt for alle EU-institutioner og medlemsstater, og der inviteres til, at medlemsstater og interessenter aktivt bidrager til REFIT-programmet.

Der opfordres til en yderligere forbedring af Kommissionens REFIT-resultattavle særligt med tilføjelse af en kvantitativ vurdering af de opnåede resultater i det forudgående år.

Der udtrykkes støtte til, at Kommissionen i sin REFIT-meddelelse lægger op til yderligere forbedring af kvaliteten, omfanget og feedbackmekanismerne i sine konsultationer med interessenter.

- **SMV'er og mikrovirksomheder**

Det understreges, at det fortsat er nødvendigt med initiativer der fokuserer på at reducere byrder for SMV'er og mikrovirksomheder ved at anvende proportionalitetsprincippet i forhold til virksomheders størrelse og risikoprofil.

Betydningen af en stringent implementering af 'tænk småt først'-princippet og 'SMV-testen' på europæisk niveau er vigtigt i forhold til at sikre, at nye lovforslag tager hensyn til vilkårene for små- og mellemstore virksomheder, og at disse også indgår i evalueringer af eksisterende lovgivning. Medlemsstaterne opfordres samtidig til øget udveksling af god praksis for implementering af 'tænk småt først'-princippet og 'SMV-testen' på nationalt niveau.

- **Reduktion af regulatoriske byrder**

Resultaterne af det hidtidige arbejde med implementeringen af REFIT-programmet anerkendes, idet det samtidig understreges, at yderligere tiltag er påkrævet med henblik på at reducere de samlede regulatoriske byrder.

Kommissionen opfordres til at styrke sin indsats for smart regulering uden at dette fører til forringelser af de grundlæggende beskyttelsesniveauer i reguleringen. Der opfordres til, at Kommission fastsætter sektorspecifikke målsætninger for særligt byrdefulde områder, som er baseret på konsultationer med interessenter.

- **Konsekvensanalyser**

Der opfordres til en tidlig og øget anvendelse af Kommissionens konsekvensanalyser i Rådet. Desuden opfordres Kommissionen til at inddrage den uafhængige konsekvensanalyseenhed tidligt i lovgivningsprocessen samt til at overveje tiltag, der styrker kvalitetssikringen af konsekvensanalyserne gennem systematisk inddragelse af eksterne eksperter.

Endvidere opfordres Kommissionen til at styrke forbindelsen mellem processen for udarbejdelse af konsekvensanalyser og inddragelsen af interessenter samt til at offentliggøre en årlig rapport, som opsummerer de forventede effekter af lovforslagene fra det seneste år.

Kommissionen opfordres ligeledes til at indføre en digital dimension i konsekvensanalyser, så det sikres, at al ny lovgivning er digitaliseringsparat, og at der tages højde for alle tænkelige måder, hvorpå digitale løsninger kan reducere byrder for borgere og virksomheder.

- **Ex-post evalueringer**

Der udtrykkes støtte til en styrkelse af ex-post evalueringer af effekterne af EU-regulering, hvor data og erfaringer fra medlemsstater og interessenter anvendes til at identificere potentielle omkostningsbesparelser samt til at sikre, at EU-regulering leverer de størst mulige fordele for borgere og virksomheder.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Formandskabs udkast til rådskonklusioner har været i høring i EU-specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål med frist den 28. oktober. Der er i den forbindelse modtaget høringssvar fra Danmarks Rederiforening, Dansk Erhverv, Akademikerne, Forbrugerrådet Tænk og FTF.

Danmarks Rederiforening støtter generelt REFIT-initiativet og er positive overfor målsætningen om at lette de administrative byrder i EU. Danmarks Rederiforening er enige i rådskonklusionernes fokus, særligt at der opfordres til tidlig og hyppig inddragelse af interessenter. Danmarks Rederiforening ser dog gerne tiltag rettet mod uensartet implementering af EU-lovgivningen af mere bindende karakter, samt støtter udvidelsen af REFIT-initiativet til transportsektoren og miljøsektoren.

Dansk Erhverv finder overordnet rådskonklusionerne særdeles positive og mener, der anvises en fornuftig retning for det fremadrettede arbejde med

bedre regulering i EU. Dagsordenen bør dog gælde alle områder og således ikke baseres på forskellige overordnede mål for små- og mellemstore virksomheder og øvrige virksomheder.

Dansk Erhverv er enig i, at der er behov for et stadig styrket fokus på lovgivningsmæssige byrder og mener, at disse bør reduceres hurtigst muligt. Dansk Erhverv er ligeledes enig i, at Kommissionens konsekvensanalyser skal styrkes, særligt med hensyn til inddragelse af interessenter, en stærkere konsekvensanalyseenhed samt større fokus på konsekvensanalyser i Rådet. Endelig bør konsekvensanalyserne udbredes til alle forslag og indeholde konkurrenceevnetests.

Akademikerne henviser til høringssvar til Kommissionens meddelelse ”Programmet for målrettet og effektiv regulering (REFIT): Status og udsigter for fremtiden” (KOM (2014) 368).

Forbrugerrådet Tænk (FBRT) finder det meget tilfredsstillende, at det i afsnit 1 i udkastet til rådskonklusioner nævnes, at der altid skal tages behørigt hensyn til beskyttelsen af forbrugere, sundhed, miljøet og arbejdstager i forbindelse med regelforenklinger. FBRT betoner, at tiltag til byrdereduktion ofte sigter på forbrugerbeskyttelse og miljøbeskyttelsesområderne. FBRT ser dog gerne afsnittet styrket.

FBRT finder ikke, at det er tilstrækkeligt tydeligt, at prioriteringen af at opretholde høje beskyttelsesniveauer er gennemgående for rådskonklusionerne og fremhæver som eksempel, at der i pkt. 5 nævnes, at lovforslag kan forenkles og trækkes tilbage.

FBRT fremhæver, at definitionen på små- og mellemstore virksomheder omfatter op til 95 procent af alle virksomheder i EU, hvorved det er vigtigt, at hensynet til at opretholde høje beskyttelsesniveauer ikke bør vige af hensyn til små og mellemstore virksomheders behov. Konkret foreslår FBRT, at der i pkt. 14 henvises til formuleringen i pkt. 1 eller alternativt, at det gøres mere eksplicit, at punkt 1 har forrang over de øvrige punkter i rådskonklusionerne.

FTF stiller spørgsmålstejn ved, hvordan det afgøres, hvilke områder, der er særligt byrdefulde, og hvordan beskyttelsesniveauer af arbejdstagere kan fastholdes såfremt der skal fastsættes sektorbaserede reduktionsmål.

FTF udtrykker bekymring for tilgangen til konsekvensanalyser og hæfter sig ved, at Kommissionens enhed for konsekvensanalyser i rådskonklusionerne ses som et instrument, der forsinker eller forhælder en proces. FTF fremhæver, at konsekvensanalyseenheden har til formål at vurdere effekterne af direktiver, herunder på miljø og arbejdstagerrettigheder. FTF finder det uhørt, at man forsøger at presse konsekvensanalyseenheden til at arbejde i en anden retning.

FTF er imod, at der opfordres til systematisk involvering af uafhængige og udefrakommende eksperter i konsekvensanalyseenhedens arbejde og er bekymret for, at disse får meget stor indflydelse på Kommissionens arbejde. Hvis eksterne eksperter skal inddrages, skal det ske ud fra en åben procedure, hvor det står klart, hvem eksperterne er, og hvilke interesser de repræsenterer.

FTF er imod forslaget om at lave konkurrenceevnetest af al lovgivning. Lovgivning, der har til formål at beskytte miljø, forbrugere eller arbejdstagere, bør fremsættes uanset om det fremmer konkurrenceevnen eller ej.

FTF hilser det velkomment, at der opfordres til interessenthøringer og ønsker det præciseret, at dette dækker over høring af arbejdsmarkedets parter.

FTF nævner, at Kommissionen tidligere har iværksat høringer, hvor kun virksomheder er blevet inviteret til at svare.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er generel enighed i Rådet om vigtigheden af at sikre fremdrift i den europæiske indsats for smart regulering og opbakning til gennemførelsen af REFIT-programmet. Der er desuden enighed om, at regelforenklingsindsatsen ikke må kompromittere de grundlæggende beskyttelsesniveauer i reguleringen.

Der er desuden generel tilfredshed med det italienske formandskabs udkast til rådskonklusioner, idet de grundlæggende reflekterer de konklusioner som EU's stats- og regeringschefer vedtog på det Europæiske Råd den 26.-27. juni 2014. Dog er der forskellige opfattelser af, hvor ambitiøs en tilgang der bør lægges for dagen, hvilket særligt gælder spørgsmålene om kvaliteten og anvendelsen af Kommissionens konsekvensanalyser samt hvorvidt der bør fastsættes en kvantitativ målsætning for den europæiske regelforenklingsindsats.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt arbejdet med forenkling af EU-regulering. Regeringen arbejder for, at der på EU-niveau sikres en sammenhængende indsats for smart regulering, der resulterer i en forenkling af EU-reguleringen.

Regeringen lægger vægt på, at reguleringsmæssige byrder kun vil blive reduceret i de tilfælde, hvor det ikke medfører forringelser af de grundlæggende beskyttelsesniveauer i lovgivningen, herunder særligt på arbejdsmiljøområdet.

Regeringen støtter således, at smart regulering sker ud fra en balanceret tilgang og handler om at øge kvaliteten i reguleringen. En øget kvalitet i reguleringen giver let og smidig administration i virksomhederne og øger deres efterlevelse, som dermed fører til højere beskyttelse.

Regeringen støtter endvidere, at indsatsen for at reducere reguleringsmæssige byrder i EU-regulering kommer til at indeholde et styrket fokus på slutbrugerne af regulering og disses oplevede byrder, bl.a. gennem en forbedring af Kommissionens høringsprocedurer og systematisering af Kommissionens feedback til interessenterne. Den danske regering arbejder i den sammenhæng for, at der etableres en dedikeret platform for inddragelse af interessenterne, hvortil der kan sendes forslag til forenkling af EU-regulering, som skal behandles af Kommissionen. Forslagene skal være omfattet af et "følg eller forklar"-princip, hvilket vil forpligte Kommissionen til at inkludere forslagene i REFIT-programmet eller forklare, hvorfor det ikke lader sig gøre.

Regeringen hilser Kommissionens årlige REFIT-resultattavle velkommen og opfordrer Kommissionen til så vidt muligt at kvantificere opgørelsen af resultaterne, så resultaterne giver det bedst mulige overblik over fremdriften i REFIT-programmet.

Regeringen hilser endvidere en revision af retningslinjerne for Kommissionens konsekvensanalyser velkommen og støtter generelt styrkelsen af konsekvensanalysesystemet. Regeringen støtter, at der tilføjes en digital dimension i retningslinjerne med henblik på at sikre at fremtidig lovgivning er digitaliseringsparat. Regeringen hilser desuden Kommissionens brug af kumulative omkostningsvurderinger velkommen og støtter et øget fokus på de samlede omkostninger og gevinster ved regulering.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

8. Rådskonklusioner om turisme

1. Resume

Det italienske formandskab vil på rådsmødet den 4.-5. december 2014 vedtage rådskonklusioner om turisme.

Rådskonklusionerne fokuserer særligt på Europas kultur, natur og kystområder, som tiltrækningskraft for turismen i Europa.

Konklusionerne skal fungere som input til den nye Kommission om medlemslandenes prioriteter på turismeområdet.

Sagen er sat på dagsordenen til rådsmødet (konkurrenceevne) den 4.-5. december 2014 til vedtagelse.

2. Baggrund

Turismesektoren er én af de få økonomiske sektorer, der globalt oplever økonomisk vækst trods økonomiske og finansielle vanskeligheder. Ifølge FN's turismeorganisation UNWTO er den globale turisme vokset med ca. 4 procent årligt siden 2010, hvilket forventes at fortsætte frem mod 2030.

På trods af øget konkurrence fra andre af verdens regioner, kan Europa fortsat kalde sig verdens førende rejsemål med omkring 534 mio. besøgende fra hele verden i 2012, svarende til 52 procent af alle internationale ankomster på verdensplan.

Turismen i Europa udfordres imidlertid af den vedvarende økonomiske krise, som hovedsageligt rammer det europæiske turismeerhvervs små- og mellemstore virksomheder. Derudover udfordres turismeerhvervet af svingende efterspørgsel, ændrede rejsemønstre, demografiske ændringer, konkurrence fra billigere regioner osv.

Med vedtagelsen af Lissabontraktaten i 2009 har EU fået kompetence til at støtte, samordne og supplere medlemsstaternes indsats i turismesektoren, jf. artikel 195 TEUF.

Kommissionen kan således foreslå fælles strategier og handlingsplaner på turismeområdet og bidrage til, at turismeerhvervet kan tilpasse sig udfordringerne og skabe vækst i erhvervet.

Den nuværende europæiske turismepolitik bygger på Kommissionens meddelelse fra 2010 "En ny turismepolitik for Europa – verdens førende rejsemål". Meddelelsen anerkender, at der er behov for en have en sam-

ordnet tilgang til turismeinitiativer i EU og en handlingsplan til at styrke turismens konkurrenceevne og evne til bæredygtig vækst.

Meddelelsen sætter rammerne for turismen i Europa og indeholder 21 initiativer målrettet hhv. Kommissionen og medlemslandene, der skal skabe vækst i det europæiske turismeerhverv.

Det italienske formandskab vil på rådsmødet (konkurrenceevne) den 4.-5. december 2014 vedtage rådskonklusioner om turisme, der skal fungere som medlemslandenes input til den nye Kommissions arbejde med europæisk turismepolitik.

3. Formål og indhold

Det italienske formandskab præsenterede den 23. september 2014 udkast til rådskonklusioner om turisme. Formandskabets udkast til rådskonklusioner skal ses i sammenhæng med, at der ikke har været vedtaget rådskonklusioner om turisme siden 2010, samt turismens store betydning for den italienske økonomi.

Konklusionerne anerkender, at turismen er en nøglesektor i den europæiske økonomi med omkring 11,9 mio. beskæftigede i sektoren og omkring 2,2 mio. virksomheder.

Konklusionerne fokuserer særligt på Europas kultur, natur og kystområder, som tiltrækningskraft for turismen i Europa. Det nævnes bl.a. at kulturturismen alene står for omkring 40 procent af den europæiske turisme.

I konklusionerne bemærkes, at disse områder derfor bør udvikles bæredygtigt, bl.a. i forhold til at differentiere turistproduktet, udvide turistsæsonen og gøre turismen tilgængelig for alle målgrupper, herunder personer med funktionsnedsættelser og ældre.

Det understreges i konklusionerne, at det er vigtigt at investere i træning og uddannelse af medarbejdere i turismeerhvervet, og at der udveksles viden og best practise herom i Europa. Desuden understreges potentialet af det digitale indre marked i forhold til at modernisere og udvikle turismen.

Konklusionerne bakker op om Kommissionens initiativer på turismeområdet og opfordrer medlemslandene, Kommissionen og industrien til at samarbejde om at implementere initiativerne fra Kommissionens meddelelse fra 2010 ”En ny turismepolitik for Europa – verdens førende rejsemål” samt initiativerne fra meddelelsen om en ny europæisk strategi til

fremme af kyst- og havturisme, som blev præsenteret den 20. februar 2014.

Derudover opfordrer konklusionerne til udvikling af nye turistprodukter og oplevelser, der kan være med til at skabe innovation og forlænge turistsæsonen, ligesom der opfordres til mere indsamling af viden, statistik og analyser om turisme.

Konklusionerne opfordrer ligeledes til, at Europa promoveres og markedsføres som en turistdestination af høj kvalitet, herunder Europas unikke kulturer, regioner, madtraditioner, service og livsstil. I samme stil opfordrer konklusionerne til initiativer, der kan forbedre turismeerhvervets kvalifikationer og kompetencer.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Rådskonklusionerne om turisme har været sendt i høring i Specialudvalget for Konkurrenceevne-, Vækst- og Forbrugerspørgsmål med frist den

14. oktober 2014. I den forbindelse er der indkommet følgende bemærkninger:

HORESTA finder det positivt, at der sættes fokus på turismen under det italienske formandskab, og at turismens betydning for økonomien og beskæftigelsen i EU anerkendes.

HORESTA er enig i, at rådskonklusionernes fokus på kyst, natur og kulturturisme er vigtige områder for EU. HORESTA ønsker også, at fokus på erhvervsturisme medtages i det kommende arbejde om turisme i EU-regi.

HORESTA finder det positivt, at forslaget til rådskonklusioner kommer med positive synspunkter inden for en digital strategi for turismeområdet samt mere data og statistik.

Ligeledes bakker HORESTA op om Rådets anbefalinger om øget økoturisme, som efterspørges af stadigt flere turister, hvor man i øget grad har fokus på bæredygtighed, lokale produkter m.m.

Endelig er det ifølge HORESTA positivt, at rådskonklusionerne lægger op til, at der skal igangsættes uddannelsesinitiativer for at klæde ansatte i turismeerhvervet tilstrækkeligt på til at fremme oplevelser og væksten i erhvervet. HORESTA anbefaler, at EU-uddannelsesinitiativer på turismeområdet holdes frivillige for medlemslandene, så de bliver et tilbud til lande, der ikke i dag har et udbygget uddannelsessystem på området, samtidig med at lande som Danmark, forsat vil kunne anvende sine eksisterende uddannelsestilbud.

Dansk Erhverv glæder sig over, at turisme kommer højere op på dagsordenen i EU. Dansk Erhverv finder overordnet indholdet af rådskonklusionerne positivt, og mener, at både det maritime og kulturelle samt bæredygtighed er relevante områder at fremhæve inden for turismen.

Dansk Industri er overordnet enig i rådskonklusionerne og mener, at et styrket europæisk samarbejde vil være med til at fremme turismeerhvervet.

Dansk Industri mener, at rådskonklusionerne med fordel kan omformuleres, så de dækker hele turismeerhvervet og ikke kun kyst-, maritim- og kulturturisme. Derudover mener Dansk Industri, at EU bør fokusere turismepolitikken på initiativer, der kan være med til at styrke produktiviteten og innovationen i turismeerhvervet.

Ifølge Dansk Industri er Europa generelt en dyr destination, og det er afgørende, at turismeerhvervet ikke bliver påført nye udgifter eller byrder. I

stedet bør EU, ifølge Dansk Industri, opprioritere regelforenklingsindsatsen i forhold til turismeerhvervet for derved at frigøre ressourcer i turismeerhvervet, som kan investeres i at videreudvikle turismeproduktet.

Dansk Industri hilser et styrket transnationalt samarbejde velkommen og foreslår, at EU og medlemslandene understøtter skabelsen af klynger.

Dansk Industri hilser det velkommen, at man vil arbejde for at forbedre den tilgængelige statistik, da der ifølge Dansk Industri generelt er behov for at forbedre turismestatistikken. En styrket turismestatistik er ifølge Dansk Industri central for at turismeerhvervet kan træffe velinformerede beslutninger og udvikle innovative tiltag, der stemmer overens med nye rejsetendenser og forbrugsmønstre.

Dansk Industri mener endeligt, at EU bør spille en central rolle i at indsamle og formidle best practice på tværs af hele sektoren.

Danmarks Rejsebureau Forening finder det positivt, at turisme opprioriteres i EU-samarbejdet og påskønner, at det italienske formandskab har valgt at sætte turisme på dagsordenen.

Danmarks Rejsebureau Forening støtter fuldt ud de tiltag og anbefalinger, som fremsættes i forslaget til rådskonklusioner, da de bidrager til at styrke europæisk turisme ud fra både et økonomisk og bæredygtigt perspektiv.

Danmarks Rejsebureau Forening finder det især positivt, at forslaget anerkender turismeerhvervets store rolle i at øge fremtidig vækst og beskæftigelse i EU.

Danmarks Rejsebureau Forening bifalder endvidere, at der i forslaget lægges vægt på, hvordan destinationer i Europa kan bevares gennem bæredygtig turisme, og hvordan disse tiltag yderligere kan bidrage til at markedsføre EU-medlemslandene som moderne og kvalitetsdygtige turistdestinationer, hvor der tages hånd om den påvirkning turisme kan have på miljøet samt på økonomiske og sociale forhold.

Danmarks Rejsebureau Forening finder det desuden positivt, at det italienske formandskab i forslaget understreger behovet for at styrke ansattes kvalifikationer og kompetencer i turismesektoren.

Danmarks Rejsebureau Forening så gerne, at rådskonklusionerne gik endnu videre og i højere grad forpligtede medlemslandene til at leve op til de fremsatte mål inden for de rammer, hvor EU har kompetence.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Rådskonklusionerne er blevet drøftet i arbejdsgruppen for turisme af flere omgange. Der er generel opbakning til konklusionerne.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter overordnet udkastet til rådskonklusioner om turisme.

Regeringen er enig i, at turisme spiller en vigtig rolle for Europa, og at kultur, natur- og kystområder er vigtige områder at fremhæve inden for turismen i Europa.

Regeringen bakker op om rådskonklusionernes intentioner om at forbedre kvaliteten i den europæiske turismesektor. Samtidig er regeringen enig i vigtigheden af at have kvalificerede medarbejdere i turismeerhvervet.

Regeringen støtter konklusionernes fokus på udvikling af nye turistprodukter og oplevelser, der kan være med til at skabe innovation og forlænge turistsæsonen.

Endelig støtter regeringen opfordringen om at implementere initiativerne fra Kommissionens meddelelse fra 2010 ”En ny turismepolitik for Europa – verdens førende rejsemål” samt initiativerne fra meddelelsen om en ny europæisk strategi til fremme af kyst- og havturisme, som blev præsenteret den 20. februar 2014.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

**9. Rådskonklusioner om risikoforvaltning
(følger)**